

அன்றையு காலை எனக்கு சொப்பனம் உண்டானது

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஷாம்

செய்தி: விசுவாசத்தை
வெளிப்படுத்துவது கிரியைகள்
Works is Faith Expressed

நவம்பர் 26, 1965

லைஃப் கடாரம் ஷீவ்போர்ட், லூயிசியானா,
அமெரிக்கா

24. அன்றொரு காலை எனக்கு
சொப்பனம் உண்டானது. நான்
அடிக்கடி சொப்பனம்
காண்பதில்லை, நான்
சொப்பனக்காரன் அல்ல. அந்த
சொப்பனத்தில் ஒரு இளைஞனக்
கண்டேன். அவனுக்கு விலங்கு
பூட்டப்பட்டிருந்தது. அவன்
அதிலிருந்து தப்ப முயன்று
கொண்டிருந்தான்.

சொன்னேன்... யாரோ அவனிடம்,
 “அவர்கள் மோசமான ஜனங்கள்.
 அவர்களிடம் எந்த தொடர்பும்
 வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்”
 என்று சூறினார்களாம்.

25. இந்த இளைஞன் பூட்டியிருந்த விலங்கை கழற்று வதைக் கண்டேன். அவனை நான் தனியே விட்டு விட்டு, “என்ன தான் செய்கிறான் பார்க்கலாம்” என்று என்னினேன். அவன் விலங்கை கழற்றினான். அவன் நல்லவன். மற்றவர்களும் தங்களுக்குப் பூட்டியிருந்த

விலங்குகளை கழற்ற முயல்வதைக் கண்டேன்.

26. இது ஒரு சொப்பனம். நான் இந்த பக்கம் நடந்து சென்றபோது, என் அருமை நண்பர் சகோ. ராய் பார்டர்ஸை கண்டேன். அவர் கலிபோர்னியாவில் வசிக்கிறார். அவருக்கு ஏதோ கோளாறு உள்ளது போல் தோன்றிற்று. அவருடைய கண் இமைகள் பாதி முடப்பட்டிருந்தன. ஒரு பெரிய... பற்று நோய் போன்ற ஏதோ ஒன்று அவருடைய கண்களின் மேல் காணப்பட்டது. நான்... யாரோ ஒருவர் என்னை அவரிடமிருந்து

இழுத்து கொண்டு போகப் பார்த்தார். நான், “சுகோ. பார்டர்ஸ்! கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் அது உங்களை விட்டுப் போவதாக” என்று சூச்சலிட்டேன்.

27. அவரால் பேசவும் முடியவில்லை. அவர், “சுகோ. பிரான்ஹாம், அதைக் காட்டிலும் அதிகம் இதற்கு தேவை. என்னால் கிரகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை, சுகோ. பிரன்ஹாமே. என்னால் கிரகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை” என்றார்.

28. நான், “ஓ, சகோ. பார்டர்ஸ்” என்றேன். அவரை நான் நேசிக்கிறேன்.

29. யாரோ ஒருவர் என்னை அங்கிருந்து இழுத்துக்கொண்டு போனார். நான் பார்த்தபோது, ஒரு ஸ்தீரீ நின்று கொண்டிருந்தாள். அங்கு... நான் சிறுவனாயிருந்தபோது, அங்காடியிலிருந்து சரக்குகளை வண்டியில் தள்ளிக்கொண்டு போய் ஜனங்களுக்கு கொடுப்பது வழக்கம். அவளுடைய பெயர் திருமதி. ஃபென்டன். அவள் ஜெபர்ஸன்வில்லில் வசிக்கிறாள்.

அவள் எனக்கும் மனைவிக்கும்
சிநேகிதி.

30. அவள், “சுகோ
பிரான்றாமே, எங்களை
இதிலிருந்து விடுவியுங்கள். இது
நரக வீடு. நீங்கள் தவறாகப் புரிந்து
கொள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த...
நீங்களும் இந்த ஜனங்களைத்
தவறாகப் புரிந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவர்கள்
மிகவும் அருமையானவர்கள்.
ஆனால்...” என்றாள். நான்
பார்த்தபோது ஒரு பெரிய அடித்தள¹
அறை (Cellar) ... இல்லை, கீழே
ஒரு பெரிய குகையைக் கண்டேன்.

அதைச் சுற்றிலும் பெரிய சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன. அதற்கு எட்டு அல்லது பத்து அங்குலம் கனமுள்ள இரும்புக் கம்பிகள் போடப்பட்டிருந்தன. உள்ளே இருந்த ஜனங்களின் கைகளும் கால்களும் முறுக்கப்பட்டு, அவர்கள் பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போல் தங்கள் தலைகளை இப்படி அடித்துக் கொண்டிருந்தனர். இந்த ஸ்திரீ, “சுகோ. பிரான்ஹாமே, இந்த ஜனங்களை விடுவியுங்கள். எங்களுக்குதவி செய்யுங்கள். நாங்கள் தொல்லையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்றாள். அவரும் கூட, அவளை எனக்கு

நன்றாக தெரியும். அவள்...
 கிறிஸ்து சபையேயோ அல்லது
 'ப்ரேதரன்' சபையேயோ
 சோந்தவள் என்று நினைக்கிறேன்.
 எனவே அவள்...

31. நான் சுற்றுமுற்றும்
 பார்த்தேன். "என்னால் முடிந்தால்
 நலமாயிருக்கும்" என்றேன். நான்
 சுற்றுமுற்றும் பார்த்துக்
 கொண்டேயிருந்தேன். நான்
 பெலவீனமுள்ளவன் – அவைகளோ
 கனமான இரும்புக் கம்பிகள்.
 அதற்குள் இந்த ஜனங்கள்
 அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள்
 அருகில் செல்ல முடியாது.

ஏனெனில் இரும்புக் கம்பிகள்
நெருக்கமாக போடப்பட்டிருந்தன.
நான் பார்த்தபோது, அவர்கள்
பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போல்
தலையை இப்படி அடித்துக்
கொண்டிருந்தனர்.

32. அங்கு சில விளக்குகள்
மினுக்கு மினுக்கு என்று எரிந்து
கொண்டிருக்கக் கண்டேன். நான்
மேலே நோக்கின போது,
கர்த்தராகிய இயேசு வானவில்
வர்ண ஒளியுடன் அங்கு நின்று
கொண்டிருந்தார். அவர் என்னை
உற்றுப் பார்த்து, “இந்த ஜனங்களை

விடுவி” என்று சொல்லி விட்டு
போய்விட்டார்.

33. “இவர்களை நான் எப்படி
விடுவிப்பேன்? இந்த இரும்புக்
கம்பிகளை உடைப்பதற்கு எனக்குப்
போதிய பலம் கிடையாதே” என்று
எண்ணினேன்.

34. எனவே நான், “நரக வீடே,
இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால்
உடைந்து போ” என்றேன்.

35. அப்பொழுது அது உடைந்து
விழுந்தது. பாறைகள் உருண்டன்,
கம்பிகள் விழுந்தன. “நாங்கள்
விடுதலையானோம்” என்று உரக்க
சத்தமிட்டுக் கொண்டு ஜனங்கள்

வெளியே ஓடி வந்தனா். அவர்கள் எல்லோரும் விடுவிக்கப்பட்டனா்.

36. நான் அப்பொழுது “சகோ. ராய் பார்டர்ஸ், எங்கே யிருக்கிறீர்கள்?

எங்கேயிருக்கிறீர்கள்? தேவன் தமது ஜனங்களை விடுவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் எங்கே?” என்று உரக்க சுத்தமிட்டேன். அதைக் குறித்து நான் வியந்ததுண்டு.

37. உங்களுக்குத் தெரியுமா? சகோ. பார்டர்ஸாக்கு அதிக பயம். உங்களுக்கு அந்த தீர்க்கதுரிசனம் தெரியும்... மேற்கு கரையைக்

குறித்த தீர்க்கதுரிசனம் உங்கள்
பலருக்கு தெரியும். நீங்கள்
ஒலிநாடாக்களில் அதை
கேட்கலாம்.

38. அது நிகழ்ந்த போது
அங்கிருந்த ஒருவர் இன்றிரவு
இங்கிருக்கிறார் (வேட்டை
பயணத்தின்போது, நாங்கள் அங்கு
நின்று கொண்டிருந்தபோது) -
நேற்றிரவு செய்தியைக் கேட்டுக்
கொண்டிருந்த ஒரு போதகர்.
அவருக்கு ஒரு கண்ணில்
பார்வையில்லை. அவர் அங்கு
வந்து சொன்னார்... அவர் தம்மை
அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

அவர் கறுப்பு நிறக் கண்ணாடி
அணிந்திருந்தார் - மலையின்
மேல். அவர், “சுகோ. பிரான்ஹாம்,
என் பெயர் சுகோ. மக்ஹ்யஸ். ஒரு
முறை கலிபோனியாவில் உங்கள்
சூட்டத்தை நான் ஒழுங்கு
செய்தேன்” என்றார்.

39. நான், “சுகோ: மக்ஹ்யஸ்,
உங்களை அறிவதில் எனக்கு
மகிழ்ச்சி” என்றேன்.

40. அங்கு ஏறக்குறைய
இருபது பேர் நின்று
கொண்டிருந்தனர்.
'ஜாவலினா' பன்றி வேட்டைக்கு
சென்றிருந்தோம். மலைக்கு

போவதற்கு முந்தின நாள் நான் சகோ. பாங்க்ஸ் உட்டிடம் சொன்னேன். உங்கள் எல்லோ ருக்கும் அவரைத் தெரியும். அவர் என் நண்பர். நான், “சகோ. உட...” என்று அவரை கூப்பிட்டு, ஒரு கல்லை எடுத்து மேலே ஏறிந்தேன். அது கீழே வந்தது. நான் அவரிடம், “காஞ்சிரா உரைக்கிறதாவது, ஏதோ ஓன்று நடக்க விருக்கிறது” என்றேன்.

41. அவர், “அது என்ன, சகோ. பிரான்ஹாம்?” என்று கேட்டார்.

42. நான், “எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இருபத்து

நான்கு மணி நேரத்துக்குள் ஏதோ
ஒன்று நடக்கவிருக்கிறது. அது ஒரு
பெரிய அடையாளம்” என்றேன்.

43. அடுத்த நாள்.... அது ஒரு
பிற் பகலின் போது. அடுத்த நாள்.
ஏறக்குறைய பத்து மணிக்கு
நாங்கள் புறப்படத் தயாரானோம்.
எல்லோருக்கும் தங்கள் தங்கள்
ஜாவலினா பன்றிகள் கிடைத்து
விட்டன. நாங்கள் அங்கு நின்று
கொண்டிருந்தோம். சகோ.
மக்ஞால்லியும் இன்னும் மற்ற
வர்களும் பன்றிகளை வெட்டி
சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தனர் –
நானும் சகோ. பார்டர்ஸம்; சகோ.

ராய் ராபர்ஸன், போரில் ஊனமுற்ற
 போர் வீரர், எனக்கு மிகவும்
 அருமையான, விலையேறப்பெற்ற
 நண்பர் அங்கு நின்று
 கொண்டிருந்தார். நான் மேலே
 நோக்கினேன். சகோ. மக்ல்யூஸ்
 என்னிடம், “சகோ. பிரான்ஹாமே,
உங்கள் வேட்டை
 பயணத்தின்போது, கார்த்தருடைய
 தூதன் எப்பொழுதாவது
 உங்களுக்கு தோன்றியிருக்கிறாரா?
 என்று கேட்டார்,

44. நான், “ஆம், சகோ.
 மக்ல்யூஸ். அது உண்மை.

ஆனால் நான் இளைப்பாறவே
இங்கு வருகிறேன்” என்றேன்.

45. அவர், “சாரி, சகோ.
பிரான்ஹாம். உங்களைத்
தொந்தரவு செய்ய நான்
நினைக்கவில்லை” என்றார்.

46. நான், “நீங்கள் என்னைத்
தொந்தரவு செய்யவில்லை”
என்றேன்.

47. நான் சுற்றிலும்
பார்த்தபோது, ஒரு மருத்துவர்
அவருடைய கண்ணைப்
பரிசோதிப்பதைக் கண்டேன்.
அவரை நான் அடையாளம் கண்டு
பிடிக்க முடியவில்லை. அவர் கறுப்பு

கண்ணாடி அணிந்திருந்தார்.
 அரிசோனாவில் சூரிய வெளிச்சம்
 மிகவும் பிரகாசமாக இருக்கும்.
 நான் பார்த்த போது ஒரு
 மருத்துவர் அவரிடம், “ஐயா, நான்
 பல ஆண்டுகளாக, இரண்டு
 ஆண்டுகளாக அந்த கண்ணுக்கு
 சிகிச்சை அளித்து வருகிறேன்.
 உங்கள் கண்ணிலுள்ள 'அலர்ஜி'
 காரணமாக, உங்கள் கண்
 பார்வையை நீங்கள் இழந்து
 விடுவீர்கள். அது உங்கள்
 பார்வையை அரித்துக் கொண்டே
 போகின்றது. அதை நிறுத்த ஒரு
 வழியும் இல்லை” என்றார்.

48. நான் சுகோ. மக்ல்யூஸிடம்,
“நீங்கள் ஏன் அப்படி என்னைக்
கேட்டார்கள் என்றால், உங்கள்
கண்ணின் காரணமாகத்தான்.
அந்த கறுப்பு கண்ணாடியை நீங்கள்
அணிந்திருப்பது உங்களுக்கு
மோசமான கண் இருப்பதனாலே”
என்றேன்.

49. அவர், “அது உண்மை”
என்றார்.

50. நான், “உங்கள் மருத்துவர்
(அவரை நான் வர்ணித்தேன்) சில
நாட்களுக்கு முன்பு உங்களிடம்,
'அலர்ஜி' உங்கள் பார்வையை
அரித்துக் கொண்டிருப்பதனால்,

உங்கள் கண் பார்வையை நீங்கள்
 இழந்து விடுவீர்கள் என்று
 சொன்னார். அவர் இரண்டு
 ஆண்டுகளாக உங்களுக்கு
 சிகிச்சை அளித்து வந்தும்,
 அவரால் அதை நிறுத்த முடிய
 வில்லை” என்றேன்.

51. அவர், “சோ. பிரான்ஹாமே, அது உண்மை” என்றார்.

52. நான் திரும்பிப் பார்த்த போது, அவரைக் காட்டிலும் வயதான ஒரு ஸ்திரீ, சிறிது கறுப்பு நிறமுடையவர்கள். அவர்கள் ஆர்கன்ஸாவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அவர்கள் பாவாடையை தூக்கி தன்
மகனிடம் காலைக் காண்பித்து.
என் பாதங்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி
அவரிடம் “சொல்” என்று
சூறுவதைக் கண்டேன்.
அவர்களுக்கு கால் விரல்களின்
இடையில் நீண்ட கட்டி தொங்கிக்
கொண்டிருந்தது.

53. நான் அவரிடம், “உங்கள்
தாய் தலைநரைத்தவர்கள்.
அவர்கள் பாவாடையைத் தூக்கி,
காலுறையை அவிழ்த்து பாதங்களை
உங்களிடம் காண்பித்து, நீங்கள்
என்னைக் கண்டால்
அவர்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி

என்னிடம் கூற வேண்டுமென்று
சொன்னார்கள்” என்றேன்.

54. அவர், “ஓ, தேவனே”
என்றார்.

55. நான் திரும்பிப்
பார்த்தபோது. தரிசனத்தில் அவர்
கறுப்பு கண்ணாடி போடாமல்
நின்றுக் கொண்டிருப்பதைக்
கண்டேன். நான், “கார்த்தர்
உரைக்கிறதாவது,
உங்களையும் உங்கள் தாயையும்
சுகமாக்கினார்” என்றேன்.

56. அந்த நேரத்தில், நான்
திரும்பிப் பார்த்தேன்... இப்பொழுது
இங்கு உட்கார்ந்திருக்கிற ஒருவர்

அன்று அங்கு நின்று
 கொண்டிருந்தார். நான் ராய்
 பார்டர்ஸிடம்..... இல்லை ராய்
 ராபர்ஸன் தோள் மேல் என்
 கையை போட்டு - அவர்
 முன்னாள் போர் வீரன் - சகோ.
 ராய், எங்காவது வேகமாக
 ஏதாவதின் கீழ் ஒளிந்து
 கொள்ளுங்கள். ஏதோ ஒன்று
 நடக்கவிருக்கிறது” என்றேன்.

57. அவர், “சகோ.
 பிரான்ஹாமே, நீங்கள் என்ன
 சொல்லுகிறீர்கள்?” என்றார்.

58. நான், பேசாதீர்கள், போய்
 வேகமாக ஏதாவதின் கீழ் ஒளிந்து

கொள்ளுங்கள்” என்றேன். நான்
பக்கத்தில் இருந்த நீண்ட பிழ
மண்வெட்டியை (shovel)
கையிலெலுத்துக் கொண்டு,
அவர்களை விட்டு நடந்து
சென்றேன். ஏனெனில் நான்
இருக்கும் இடத்தில் தான் அது
சம்பவிக்கும் என்று
அறிந்திருந்தேன்.

59. அதன் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய மலைக்கணவாய் இருந்தது. அது இந்த கட்டிடத்தைக் காட்டிலும் எட்டு அல்லது பத்து மடங்கு உயரமிருக்கும். அது “பெட்டி” மலைக் கணவாய், வானத்திலிருந்து

தீயைப் போல், சுழல்காற்றைப் போல் ஒன்று இறங்கி வந்து, நான் நின்று கொண்டிருந்த இடத்துக்கு சில அடி உயரத்தில் மலையிலிருந்து கற்களைப் பெயர்த்து, ஊடுருவி நூறு கெஜம் வரைக்கும் சென்று. அங்கிருந்த மரங்களின் உச்சியை எரித்துப் போட்டது. எல்லோரும் ஒடு மோட்டார் வாகனங்களின் கீழ் ஒளிந்து கொண்டனர். அது மறுபடியும் மேலே சென்று, ஒரு பெரிய இடி முழுக்கம் உண்டாக்கி, வானத்துக்கு சென்று, மறுபடியும் கீழே வந்தது. இப்படியாக மூன்று முறை நடந்தது. இதெல்லாம் முடிந்த பின்பு, அவர்கள் என்னிடம்

வந்து, “இதன் அர்த்தம் என்ன? என்றனர்.

60. நான், “உங்களிடம் இதை கூற விரும்புகிறேன். இது நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளம். இன்னும் சில நாட்களில், ஒரு பெரிய பூமியதிர்ச்சி மேற்கைத் தாக்கும். அது அத்துடன் நின்று விடாது. கலிபோர்னியா, லாஸ் ஏஞ்சலிஸ் ஒரு நாள் தண்ணீரில் மூழ்கும். அது வழுக்கி தண்ணீருக்குள் போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது” என்றேன். இரண்டு நாட்கள் கழித்து,

அலாஸ்கா

பூமியதிர்ச்சி

அலாஸ்காவை அசைத்தது.

